

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2001

Julkaistu Helsingissä 21 päivänä helmikuuta 2001

N:o 135—144

SISÄLLYS

N:o		Sivu
135	Laki rangaistusten täytäntöönpanon hallinnosta	341
136	Laki Vankeinhoidon koulutuskeskuksesta	344
137	Laki rangaistusten täytäntöönpanosta annetun lain muuttamisesta	346
138	Laki yhdyskuntapalvelusta annetun lain muuttamisesta	351
139	Laki nuorisorangaistuksen kokeilemisesta annetun lain muuttamisesta	353
140	Laki nuorista rikosentekijöistä annetun lain muuttamisesta	355
141	Laki rikosrekisterilain 4 §:n muuttamisesta	356
142	Laki Suomen ja muiden pohjoismaiden välisestä yhteistoiminnasta rikosasioissa annettujen tuomioiden täytäntöönpanosta annetun lain 24 ja 27 §:n muuttamisesta	357
143	Valtioneuvoston asetus kiinteistönvälityslikkeistä ja vuokrahuoneiston välityslikkeistä	358
144	Valtioneuvoston asetus ylioppilastutkintoasetuksen 14 §:n muuttamisesta	359

N:o 135

Laki

rangaistusten täytäntöönpanon hallinnosta

Annettu Helsingissä 16 päivänä helmikuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Sovellettamisala

Tätä lakia sovelletaan vapauteen kohdistuvien rangaistusten täytäntöönpanon sekä tutkintavankeuden toimeenpanon hallintoon.

2 §

Rangaistusten täytäntöönpanon organisaatio

Rangaistusten täytäntöönpanoviranomaisia ovat oikeusministeriön alaiset kriminaalihuoltolaitos ja vankeinhoitolaitos sekä niiden keskushallintotehtäviä hoitava rikosseuraamusvirasto.

Kriminaalihuoltolaitokseen kuuluu alueyksiköitä ja sitä johtaa kriminaalihuoltolaitoksen ylijohtaja.

Vankeinhoitolaitokseen kuuluu suljettuja laitoksia, avolaitoksia sekä sairaalayksiköitä. Sitä johtaa vankeinhoitolaitoksen pääjohtaja.

Rikosseuraamusviraston päällikkönä toimii vankeinhoitolaitoksen pääjohtaja.

Kriminaalihuoltolaitoksen, vankeinhoitolaitoksen sekä rikosseuraamusviraston organisaatiosta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

3 §

Rikosseuraamusviraston tehtävät

Rikosseuraamusviraston tehtävänä on:

1) rangaistusten täytäntöönpanon johtaminen ja kehittäminen oikeusministeriön kanssa sovittujen tavoitteiden mukaisesti;

2) rangaistusten täytäntöönpanon tarkastus ja valvonta;

3) yhdyskuntaseuraamusten ja vankeusrangaistusten ylitäytäntöönpano sekä täytäntöönpanon ohjaus ja valvonta;

4) rangaistusten täytäntöönpanon henkilöstön perus-, jatko- ja täydennyskoulutuksen

HE 136/2000
LaVM 13/2000
EV 212/2000

18—2001

410301

kehittäminen yhteistyössä Vankeinhoidon koulutuskeskuksen kanssa;

5) kriminaalihuoltolaitoksen ja vankeinhoitolaitoksen yhteisten hallinto- ja palvelutehtävien järjestäminen; sekä

6) toimialaansa kuuluvasta kansainvälisestä yhteistyöstä huolehtiminen.

Rikosseuraamusviraston tehtävistä on lisäksi voimassa, mitä niistä erikseen lailla säädetään. Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä rikosseuraamusviraston tehtävistä.

4 §

Asioiden ratkaiseminen rikosseuraamusvirastossa

Rikosseuraamusvirastossa käsiteltävät kriminaalihuoltolaitosta tai yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanoa koskevat asiat ratkaisee kriminaalihuoltolaitoksen ylijohtaja, jollei niitä ole säädetty tai työjärjestyksessä määrätty muun virkamiehen ratkaistavaksi. Muut virastossa ratkaistavat asiat ratkaisee vankeinhoitolaitoksen pääjohtaja, jollei asiaa ole säädetty tai työjärjestyksessä määrätty muun virkamiehen ratkaistavaksi.

Asioiden ratkaisemisesta rikosseuraamusvirastossa voidaan säätää tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

5 §

Kriminaalihuoltolaitoksen tehtävät

Kriminaalihuoltolaitoksen tehtävänä on huolehtia ehdolliseen rangaistukseen tuomitujen nuorten rikoksenteekijöiden valvonnan, nuorisorangaistuksen, yhdyskuntapalvelun ja ehdonalaisesti vapautettujen valvonnan täytäntöönpanosta.

Kriminaalihuoltolaitoksen tehtävistä on lisäksi voimassa, mitä niistä erikseen lailla säädetään. Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä kriminaalihuoltolaitoksen tehtävistä.

6 §

Vankeinhoitolaitoksen tehtävät

Vankeinhoitolaitoksen tehtävänä on:

1) panna täytäntöön vankeusrangaistukset ja sakon muuntorangaistukset;

2) huolehtia tutkintavankeuden toimeenpanosta; sekä

3) huolehtia vankien kuljetuksesta siltä osin kuin se kuuluu vankeinhoitolaitokselle.

Vankeinhoitolaitoksen tehtävistä on lisäksi voimassa, mitä niistä erikseen lailla säädetään. Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä vankeinhoitolaitoksen tehtävistä.

7 §

Virkamiesten yleiset velvollisuudet

Sen lisäksi, mitä valtion virkamiesten velvollisuuksista muutoin säädetään, kriminaalihuoltolaitoksen, vankeinhoitolaitoksen ja rikosseuraamusviraston virkamiehen tulee kaikissa tilanteissa toimia siten, ettei rangaistuksen täytäntöönpanon tarkoitus eikä virkamiehen puolueettomuus vaarannu.

8 §

Vankeinhoitolaitoksen ulkoiset tunnukset ja aseistus

Säännökset vankeinhoitolaitoksen tunnusluvasta, virkapuvusta ja sen käytöstä sekä suoja- ja erityisvaatetuksesta samoin kuin virkamerkistä annetaan oikeusministeriön asetuksella.

Vankeinhoitolaitoksen virkamiehen on virkatehtävää suorittaessaan pidettävä mukanaan sekä tarvittaessa ja pyynnöstä esitettävä virkamerkki, kun se virkatehtävää vaarantamatta on mahdollista. Tarkemmat säännökset vankeinhoitolaitoksen virkamerkin käytöstä annetaan oikeusministeriön asetuksella.

Oikeusministeriö määrää vankeinhoitolaitoksen virkamiesten aseistuksesta ja muista turvallisuusvälineistä.

9 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan valtioneuvoston asetuksella.

10 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2001.

Tällä lailla kumotaan eräiden asioiden ratkaisemisesta oikeusministeriön istunnossa 8 päivänä toukokuuta 1970 annettu laki (324/1970) sekä kriminaalihuollon järjestämisestä ja rahoituksesta 12 päivänä joulukuuta 1996 annettu laki (1035/1996).

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

11 §

Kriminaalihuoltoyhdistyksen lakkaaminen

Tämän lain voimaan tullessa lakkaa kriminaalihuoltotyön valtionavusta 17 päivänä tammikuuta 1975 annetulla lailla (31/1975) perustettu julkisoikeudellinen Kriminaalihuoltoyhdistys.

12 §

Tehtäviä koskevat siirtymäsäännökset

Tämän lain voimaan tullessa siirtyvät Kriminaalihuoltoyhdistyksessä vireillä olevat asiat rikosseuraamusvirastolle tai kriminaalihuoltolaitokselle sen mukaan kuin niiden välisestä toimivallanjaosta laissa tai lain nojalla annettavassa valtioneuvoston asetuksessa säädetään.

Oikeusministeriössä tämän lain voimaan tullessa vireillä olevat yhdyskuntaseuraamusten ja vankeusrangaistusten täytäntöönpanoa sekä tutkintavankeuden toimeenpanoa koskevat, lain tai lain nojalla annettavan valtioneuvoston asetuksen mukaan rikosseuraamusvirastolle tai kriminaalihuoltolaitokselle kuulu-

vat asiat siirtyvät lain voimaan tullessa rikosseuraamusvirastolle tai kriminaalihuoltolaitokselle.

13 §

Henkilöstöä koskevat siirtymäsäännökset

Kriminaalihuoltoyhdistyksen palveluksessa oleva voidaan suostumuksensa mukaisesti nimittää oikeusministeriön, rikosseuraamusviraston, kriminaalihuoltolaitoksen tai vankeinhoitolaitoksen virkaan tai määräaikaiseen virkasuhteeseen taikka ottaa työsopimussuhteeseen. Virkoja ja määräaikaisia virkasuhteita ensimmäistä kertaa täytettäessä nimityspäätöksen tekee oikeusministeriö, joka voi nimittää Kriminaalihuoltoyhdistyksen palveluksessa olevan henkilön vastaavaan virkaan tai virkasuhteeseen sen estämättä, mitä kelpoisuusvaatimuksista on säädetty. Nimitettäessä Kriminaalihuoltoyhdistyksen palveluksessa oleva edellä mainitun viranomaisen virkamieheksi tai otettaessa hänet työsopimussuhteeseen otetaan hänen palvelussuhteensa ehtojen määräytymisessä huomioon Kriminaalihuoltoyhdistyksessä hyväksi luettu palvelusaika niin kuin se olisi valtion palvelua. Myös sovellettaessa valtion eläkelain (280/1966) 1 §:ää otetaan huomioon ennen 1 elokuuta 2001 Kriminaalihuoltoyhdistyksessä palveltu aika niin kuin se olisi valtion palvelua.

Oikeusministeriön vankeinhoito-osaston virkamiehet ja vastaavat virat voidaan siirtää rikosseuraamusviraston, kriminaalihuoltolaitoksen tai vankeinhoitolaitoksen virkaan oikeusministeriön päätöksellä. Viran siirtäminen ei edellytä virkamiehen suostumusta.

Rikosseuraamusviraston ja kriminaalihuoltolaitoksen virkoja ensi kertaa täytettäessä virat voidaan täyttää haettavaksi julistamatta, jos virkaan nimitetään 1 tai 2 momentissa tarkoitettu henkilö.

Helsingissä 16 päivänä helmikuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

N:o 136

Laki**Vankeinhoidon koulutuskeskuksesta**

Annettu Helsingissä 16 päivänä helmikuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Vankeinhoidon koulutuskeskuksen tehtävät

Oikeusministeriön alaisuudessa toimii Vankeinhoidon koulutuskeskus, jonka tehtävänä on antaa rangaistusten täytäntöönpanon alaan liittyvää perus-, jatko- ja täydennyskoulutusta.

Vankeinhoidon koulutuskeskuksen organisaatiosta, tehtävistä, opiskelijavalinnasta ja koulutuskeskuksessa annetun opetuksen tuottamasta kelpoisuudesta rangaistusten täytäntöönpanon alan virkoihin säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

2 §

Vankeinhoidon koulutuskeskuksen johto

Vankeinhoidon koulutuskeskusta johtaa johtaja, jonka tehtävänä on vastata koulutuskeskuksen antaman opetuksen ja muun toiminnan laatutasosta sekä toiminnan kehittämisestä. Johtajan kelpoisuusvaatimuksista, nimittämisestä ja tehtävistä säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Koulutuskeskuksella on johtokunta, jonka tehtävistä, kokoonpanosta ja asettamisesta säädetään valtioneuvoston asetuksella.

3 §

Opiskelijavalinta

Koulutuskeskuksen opiskelijat rangaistuksen täytäntöönpanon alan peruskoulutukseen valitsee rikosseuraamusvirasto oikeusministeriön asettaman valintalautakunnan esityksestä. Tarkemmat säännökset valintalautakunnasta ja sen tehtävistä annetaan oikeusministeriön asetuksella.

Opiskelijat rangaistuksen täytäntöönpanon alan jatkokoulutukseen valitsee koulutuskeskuksen johtokunta.

4 §

Opiskelijan erottaminen

Koulutuskeskuksen johtokunta voi johtajan esityksestä ja asianomaista opiskelijaa kuultuaan erottaa joko määräajaksi tai kokonaan tutkintoon johtavaan koulutukseen osallistuvan opiskelijan, joka:

1) koulutukseen pyrkiessään on antanut vääriä tai harhaanjohtavia tietoja taikka salannut itseään koskevan olennaisen seikan;

2) osoittautuu terveydentilaltaan, fyysiseltä kunnoltaan tai muilta ominaisuuksiltaan vankeinhoitolaitoksen palvelukseen sopimattomaksi;

3) koulutuksen aikana osoittaa ilmeistä kykenemättömyyttä tai haluttomuutta opiskeluun; taikka

4) rikkoo olennaisesti koulutuskeskuksen järjestystä tai käyttäytyy muutoin sopimattomasti.

Opiskelijan erottamista koskeva päätös voidaan panna oikaisuvaatimuksesta huolimatta heti täytäntöön.

Virkasuhteessa olevien opiskelijoiden osalta on lisäksi voimassa, mitä siitä erikseen säädetään.

5 §

Oikaisu ja muutoksenhaku

Vankeinhoidon koulutuskeskukseen opiskelijaksi hakenut henkilö, jota ei hyväksytä alan peruskoulutukseen opiskelijaksi, saa hakea päätökseen valittamalla muutosta hallinto-oikeudelta sen mukaan kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Vankeinhoidon koulutuskeskukseen opiskelijaksi hakenut henkilö, jota ei hyväksytä alan pätevyitymis- tai jatkokoulutukseen opiskelijaksi, saa hakea päätökseen kirjallisesti oikaisua rikosseuraamusvirastolta 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaamisesta.

Koulutuskeskuksen johtokunnan päätök-

Helsingissä 16 päivänä helmikuuta 2001

seen, jolla opiskelija erotetaan koulutuksesta määräajaksi tai kokonaan, opiskelija saa hakea kirjallisesti oikaisua rikosseuraamusvirastolta 14 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaamisesta. Opintosuorituksen arvosteluun ja vastaavaan opintoja koskevaan päätökseen opiskelija saa hakea koulutuskeskuksen johtajalta oikaisua 14 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaamisesta. Päätökseen, johon saa hakea oikaisua, ei saa valittamalla hakea muutosta.

Oikaisumenettelyssä annettuun päätökseen saa hakea valittamalla muutosta hallinto-oikeudelta sen mukaan kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään. Opintosuoritusten arvostelua koskevaan oikaisumenettelyssä annettuun päätökseen ei kuitenkaan saa valittamalla hakea muutosta. Hallinto-oikeuden tässä laissa tarkoitettussa asiassa antamaan päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

6 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2001.

Tällä lailla kumotaan vankeinhoidon koulutuskeskuksesta 23 päivänä tammikuuta 1976 annettu laki (63/1976).

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

N:o 137

Laki

rangaistusten täytäntöönpanosta annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 16 päivänä helmikuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan rangaistusten täytäntöönpanosta 19 päivänä joulukuuta 1889 annetun lain (39/1889) 1 luvun 8 a § sellaisena kuin se on laissa 19/2001,
muutetaan 1 luvun 2 ja 7 §, 2 luvun 1 §:n 1 momentti, 1 b §:n 1 ja 2 momentti, 1 d §:n 1 ja 3 momentti, 3, 3 a ja 3 b §, 3 d §:n 3 momentti, 6 §:n 2 momentti, 9 a §:n 1 momentti, 9 c §, 13 §:n 3 ja 4 momentti, 14 §:n 1 ja 2 momentti, 14 a §:n 2 ja 3 momentti, 15 §:n 3 momentti, 3 luvun 2 b §:n 1 momentti, 2 c §:n 1 momentti, 6 §:n 2 momentti, 8 §, 4 luvun 1 §:n 2 momentti, 2 ja 3 §, 6 §:n 2 momentti ja 7 §:n 2 momentti,
 sellaisina kuin ne ovat 1 luvun 2 ja 7 §, 2 luvun 1 d §:n 1 momentti ja 9 a §:n 1 momentti, 4 luvun 2 §, 6 §:n 2 momentti ja 7 §:n 2 momentti laissa 128/1995, 2 luvun 1 §:n 1 momentti, 3 luvun 6 §:n 2 momentti sekä 4 luvun 1 §:n 2 momentti ja 3 § laissa 612/1974, 2 luvun 1 b §:n 1 ja 2 momentti, 3 ja 3 a § laissa 302/1971, 2 luvun 1 d §:n 3 momentti laissa 555/1990, 2 luvun 3 b § mainituissa laeissa 302/1971 ja 128/1995, 2 luvun 3 d §:n 3 momentti ja 6 §:n 2 momentti sekä 3 luvun 2 b §:n 1 momentti ja 2 c §:n 1 momentti laissa 364/1999, 2 luvun 9 c § mainituissa laissa 19/2001, 2 luvun 13 §:n 3 ja 4 momentti laissa 506/1988, 2 luvun 14 §:n 1 momentti laissa 1036/1975, 2 luvun 14 §:n 2 momentti laissa 840/1971, 2 luvun 14 a §:n 2 momentti laissa 349/1990, 2 luvun 14 a §:n 3 momentti laissa 203/1966, 2 luvun 15 §:n 3 momentti mainituissa laissa 349/1990 sekä 3 luvun 8 § mainituissa laeissa 612/1974 ja 128/1995, seuraavasti:

1 luku

7 §

Yleiset säännökset*Toimivallan siirtäminen*

2 §

Rangaistuslaitokset

Rangaistuslaitoksia ovat vankilat, avolaitokset ja nuorisovankilat.

Avolaitoksina toimivat avovankilat, työsiirtolat ja muut rangaistuslaitokset tai niiden osastot, jotka rikosseuraamusvirasto on määrännyt toimimaan avolaitoksina.

Rangaistuslaitoksista ja niiden nimistä säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Asiat, jotka tämän lain tai sen nojalla annetun valtioneuvoston tai oikeusministeriön asetuksen taikka niiden nojalla annetun määräyksen mukaan ratkaisee rangaistuslaitoksen johtaja, voidaan rikosseuraamusviraston päätöksellä antaa myös laitoksen muun virkamiehen ratkaistavaksi sen mukaan kuin laitoksen työjärjestyksessä määrätään. Kurinpitoa, lain 2 luvun 9 b §:n 2 momentissa tarkoitettua henkilönkatsastusta, rahavarojen säilyttämistä ja 3 luvun 9 §:n 2 momentin nojalla tapahtuvaa vangin erillään pitämistä

koskevassa asiassa päätösvaltaa ei kuitenkaan voida siirtää.

Rangaistuslaitoksen virkamiehen muusta päätösvallasta määrätään tarvittaessa rikosseuraamusviraston ohjeiden mukaan laitoksen työjärjestyksessä.

2 luku

Yleisiä säännöksiä vankeusrangaistuksesta ja sakon muuntorangaistuksesta

1 §

Vankeusrangaistukseen tai sakon muuntorangaistukseen tuomittu on viipymättä tuomion saatua lainvoiman toimitettava suorittamaan rangaistustaan. Rangaistuslaitoksiin saapuvien määrän vaihtelun tasoittamiseksi rikosseuraamusvirasto voi antaa määräyksiä siitä, minä päivänä rangaistuslaitokset ottavat vastaan rangaistukseen tuomittuja. Täytäntöönpanon alkaminen ei kuitenkaan tästä syystä saa siirtyä yli neljää kuukautta tuomion lainvoimaiseksi tulosta.

1 b §

Jos tuomittu on vakavan sairauden tai vaikean vamman takia sellaisessa tilassa, että hänen hoitonsa vaarantuisi rangaistuslaitokseen toimittamisesta, taikka mielisairas, rikosseuraamusviraston on lykättävä rangaistuksen täytäntöönpanon aloittaminen, kunnes tuomittu on toipunut. Jos tuomittu kuitenkin jo on rangaistus- tai pakkolaitoksessa taikka vankeinhoitoviranomaisten toimesta laitoksen ulkopuolella hoidettavana, kun rangaistuksen täytäntöönpano voisi alkaa, rangaistus saadaan panna täytäntöön.

Jos vanki on jatkuvasti vakavan sairauden tai vaikean vamman takia hengenvaarassa tai erikoishoitoa vaativassa tilassa taikka mielisairas ja hänen hoitamisensa vankeinhoitoviranomaisten toimesta olisi erityisen vaikeaa, rikosseuraamusvirasto voi rangaistuslaitoksen johtajan esityksestä tai häntä kuultuaan laskea vangin vapaaksi laitoksen ulkopuolella hoidettavaksi.

1 d §

Enintään yhden vuoden lykkäyksen rangaistuksen täytäntöönpanoon 1 c §:ssä tar-

koitetuilla perusteilla myöntää täytäntöönpanoviranomaisena toimiva ulosottomies. Aika lasketaan siitä, kun täytäntöönpanokirja on saapunut ulosottomiehelle. Rikosseuraamusvirasto voi 1 c §:ssä tarkoitetuilla perusteilla edelleen lykätä vankeusrangaistuksen täytäntöönpanon aloittamista enintään yhdellä vuodella kerrallaan, jos se on yleisen edun mukaista.

— — — — —
Jos ulosottomies ei myönnä lykkäystä täytäntöönpanoon, tulee kielteinen päätös välittömästi alistaa rikosseuraamusviraston ratkaistavaksi. Alistaa tulee myös sellainen päätös, jolla on myönnetty anottua lyhyempi, alle kolmen kuukauden lykkäys. Oikeusministeriö antaa tarkemmat ohjeet alistusmenetelystä. Kielteistä päätöstä ei kuitenkaan alisteta, jos:

- 1) lykkäyksen hakija ei pyynnöstä huolimatta ole esittänyt selvitystä hakemuksessa mainitsemistaan perusteista;
- 2) lykkäyshakemuksessa mainitut perusteet ovat ilmeisen totuudenvastaisia;
- 3) hakija on syyllistynyt uusiin rikoksiin tai on perusteltua aihetta olettaa hänen pakoilevan täytäntöönpanoa;
- 4) hakija on asian vuoksi vangittuna; tai
- 5) rikosseuraamusvirasto on muusta perustellusta syystä päättänyt, ettei vankeusrangaistuksen lykkäyshakemusta koskevia päätöksiä tarvitse alistaa.

3 §

Jos rangaistuksen täytäntöönpanon alkaminen on viivästynyt tai täytäntöönpano keskeytynyt vangin syyttä, rikosseuraamusviraston tai sen antamien ohjeiden mukaan rangaistuslaitoksen johtajan on määrättävä, onko tähän kulunut aika kokonaan, osaksi tai lainkaan luettava rangaistusajaksi.

3 a §

Vanki saadaan rikosseuraamusviraston tai sen antamien ohjeiden mukaan rangaistuslaitoksen johtajan toimesta toimittaa rangaistuslaitoksen ulkopuolelle sairaalaan tai vastavaan laitokseen hoidettavaksi tai tutkittavaksi.

Jos vangin on oltava henkilökohtaisesti saapuvilla tuomioistuimessa siellä vireillä olevan asian takia taikka tuomioistuin tai sen puheenjohtaja muuten katsoo vangin henki-

lökohtaisen läsnäolon tarpeelliseksi eikä asian käsittelyä haitatta voida siirtää kunnes vanki on vapautunut, tuomioistuimen tai sen puheenjohtajan on kutsuttava vanki kuultavaksi tuomioistuimeen. Tuomioistuimeen kutsumista koskevaan päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

Jos vanki kutsutaan kuultavaksi muuhun viranomaiseen kuin tuomioistuimeen, rikosseuraamusviraston on päätettävä, päästetäänkö vanki tämän takia rangaistuslaitoksen ulkopuolelle.

Tässä pykälässä tarkoitettu syytä rangaistuslaitoksen ulkopuolella olevalle vangille on järjestettävä tarpeellinen valvonta. Aika, jonka vanki on rangaistuslaitoksen ulkopuolella, luetaan rangaistusajaksi.

3 b §

Rikosseuraamusvirasto tai sen antamien ohjeiden mukaan rangaistuslaitoksen johtaja voi antaa vangille luvan poistua lyhyeksi ajaksi rangaistuslaitoksesta, jos siihen on tärkeä syy tai jos sitä rangaistusajan pituuden takia on pidettävä muuten perusteltuna. Tarvittaessa hänelle voidaan määrätä saattaja.

Aika jonka vanki 1 momentissa tarkoitetun luvan nojalla on rangaistuslaitoksen ulkopuolella, luetaan rangaistusajaksi, jos hän on noudattanut lupaan liittyviä ehtoja. Muussa tapauksessa rikosseuraamusviraston tai sen antamien ohjeiden mukaan rangaistuslaitoksen johtajan on määrättävä, luetaanko aika kokonaan, osaksi tai lainkaan rangaistusajaksi. Jos vanki on rikkonut poistumisluvan ehtoja, se voidaan ottaa huomioon uuden poistumisluvan myöntämistä harkittaessa tai sen ehtoja määrättäessä.

3 d §

Vangin sijoittamisesta rangaistuslaitoksen ulkopuolelle päättää rikosseuraamusvirasto tai sen antamien ohjeiden mukaan rangaistuslaitoksen johtaja. Tarkemmat säännökset sijoittamisesta tehtävästä sopimuksesta ja sen ehdoista annetaan valtioneuvoston asetuksella.

6 §

Vangin rahavarojen hallussapidosta ja käy-

töstä säädetään valtioneuvoston asetuksella. Vangin hallusta tai muualta laitoksen tiloista löydetty, hänelle kuuluvat luvattomat rahavarat voidaan ottaa laitoksessa säilytettäväksi siihen asti, kun vanki vapautuu. Asiasta päättää rangaistuslaitoksen johtaja.

9 a §

Vangilla on oikeus vastaanottaa vieraita valvonnan alaisena siten kuin valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädetään. Lähiomaisien ja vangin asiamiehenä toimivan asianajajan tai yleisen oikeusavustajan sekä, jos valvontaa muusta syytä ei katsota tarpeelliseksi, muidenkin vierailut voidaan sallia ilman valvontaa.

9 c §

Rangaistuslaitoksessa voi olla osastoja vangeille, jotka sitoutuvat olemaan käyttämättä alkoholia ja muita päihdyttäviä aineita sekä pyydettyä antamaan virtsa- tai sylkinäytteen taikka suorittamaan puhalluskokeen. Vanki, joka rikkoo sitoumuksensa, poistetaan osastolta. Rikosseuraamusviraston päätöksellä koko rangaistuslaitos voidaan määrätä toimimaan tällaisena yksikkönä.

13 §

Ehdonalaiseen vapauteen päästämistä päättää rikosseuraamusvirasto tai sen ohjeiden mukaan vankilan johtaja. Johtajan päätös, jonka mukaan vankia ei ole päästettävä ehdonalaiseen vapauteen kuukauden kuluessa siitä, jolloin hänet rikosseuraamusviraston ohjeiden mukaan voidaan aikaisintaan päästää ehdonalaiseen vapauteen, on saatettava rikosseuraamusviraston ratkaistavaksi. Rikosseuraamusvirasto voi määrätä, että johtajan päätös on saatettava rikosseuraamusviraston ratkaistavaksi muissakin tapauksissa.

Käsitellessään ehdonalaista vapauttamista koskevaa asiaa johtajan on varattava vangille tilaisuus tulla kuulluksi. Johtajan on liitettävä rikosseuraamusvirastoon toimitettaviin asiakirjoihin selostus vangin asian käsittelyssä esittämästä lausumasta. Ehdonalaista vapauttamista koskeva kielteinen päätös on perusteltava.

14 §

Ehdonalaiseen vapauteen päästetty on koeaikana valvonnan alainen, jollei rikosseuraamusvirasto tai sen antamien ohjeiden mukaan vankilan johtaja koeajan lyhyiden tai muun erityisen syyn takia toisin päättä. Valvonnan tarkoituksena on estää ehdonalaiseen vapauteen päästettyä tekemästä uutta rikosta ja tukea valvottavaa tämän pyrkiessä elämään nuhteettomasti.

Valvojaksi voidaan määrätä sopivaksi katsottu henkilö. Jollei sellaista valvojaa ole määrätty, toimii valvojana poliisipiirin päällikkö.

14 a §

Jos ehdonalaiseen vapauteen päästetty jättää noudattamatta tai muutoin rikkoo 1 momentin säännöksiä tai sen nojalla annettuja määräyksiä (*käytösrikkomus*), tuomioistuimien voi julistaa ehdonalaisen vapauden menetettyksi. Jos vapaaksi päästetty, joka ei ole valvonnan alainen, rikkoo 1 momentin 3 kohdan säännöksiä tai hänelle 6 kohdan mukaisesti annettuja määräyksiä, rikosseuraamusvirasto voi asettaa hänet jäljellä olevaksi koeajaksi valvonnan alaiseksi.

Jos ehdonalaiseen vapauteen päästetty on vähintään kuusi kuukautta kestäneenä valvonta-aikana osoittanut hyvää käytöstä ja on perusteltua aihetta otaksua, ettei valvonnan jatkaminen ole tarpeen, rikosseuraamusvirasto voi valvojan esityksestä lakkauttaa valvonnan.

15 §

Jos vapaaksi päästetty ei ole valvonnan alainen, pidättämiseen oikeutettu virkamies voi tehdä rikosseuraamusvirastolle esityksen vapaaksi päästetyin asettamisesta valvontaan, jollei ole riittäviä syitä ehdonalaisen vapauden menettämiseen.

3 luku

Täytäntöönpanosta vankilassa

2 b §

Rikosseuraamusviraston päätöksellä voi-

daan rangaistuslaitokseen turvallisuussyistä perustaa muusta laitoksesta eristetty osasto (*varmuusosasto*).

2 c §

Vangin sijoittamisesta varmuusosastolle päättää rikosseuraamusvirasto rangaistuslaitoksen johtajan esityksestä tai tätä kuultuaan. Sijoittamisen perusteet on ilmoitettava vangille, jollei ilmoittamisesta aiheudu vaaraa toisen henkilön terveydelle tai turvallisuudelle taikka haittaa rikoksen tutkimiselle.

6 §

Luotettavaksi katsottava vanki saa rikosseuraamusviraston tai sen antamien ohjeiden mukaan rangaistuslaitoksen johtajan luvalla varsinaisena työaikana tehdä työtä vapaudessa, työpaikassa sopivasti valvottuna (*siviilityö*). Virkarikoksesta tuomittua vankeusrangaistusta suorittavalle ei kuitenkaan voida myöntää lupaa siviilityönä hoitaa julkista virkaa tai tointa.

8 §

Rikosseuraamusvirasto tai sen antamien ohjeiden mukaan rangaistuslaitoksen johtaja voi antaa vangille, jonka henkilökohtaista läsnäoloa ulkopuolisessa oppilaitoksessa voidaan pitää perusteltuna opintojen harjoittamisen tai koulunkäynnin takia, luvan poistua sitä varten rangaistuslaitoksesta.

Aika, jonka vanki 1 momentissa tarkoitetun luvan nojalla on rangaistuslaitoksen ulkopuolella, luetaan rangaistusajaksi, jos vanki on noudattanut luvan ehtoja. Muussa tapauksessa rikosseuraamusviraston tai sen antamien ohjeiden mukaan rangaistuslaitoksen johtajan on määrättävä, luetaanko aika kokonaan tai osaksi rangaistusajaksi vai jätetäänkö se kokonaan rangaistusajaksi lukematta.

4 luku

Täytäntöönpanosta avolaitoksessa

1 §

Avolaitos on hallinnollisesti jonkin vanki-

lan tai suoraan rikosseuraamusviraston alainen sen mukaan kuin oikeusministeriö määrää.

2 §

Rikosseuraamusvirasto voi määrätä suoritettavaksi avolaitoksessa sakon muuntorangaistuksen ja enintään kahden vuoden pituisen yhdestä tai useammasta rikoksesta tuomitun vankeusrangaistuksen ja sellaiseen rangaistukseen yhteenlasketun sakon muuntorangaistuksen. Edellytyksenä avolaitokseen määräämiselle on, että tuomittu soveltuu avolaitokseen ja sen toimintaan, eikä ole syytä olettaa hänen luvatta poistuvan laitoksesta.

Vankilassa tai nuorisovankilassa rangaistustaan suorittavan vangin rikosseuraamusvirasto voi määrätä siirrettäväksi avolaitokseen määrääjäksi tai rangaistuksen jäljellä olevaa osaa suorittamaan, jos se on vankeinhoidollisista syistä tarkoituksenmukaista. Alle 18-vuotiaan vangin siirtämisen tulee olla hänen etunsa mukaista, vaikka häntä ei voitaisi pitää erillään aikuisista vangeista. Määräyksen voi rikosseuraamusviraston vahvistamien perusteiden mukaan antaa myös rangaistuslaitoksen johtaja.

Jos avolaitoksessa oleva vanki osoittautuu mielenlaatunsa, käyttäytymisensä tai ruumiillisen kuntonsa puolesta sopimattomaksi avolaitokseen, rikosseuraamusvirasto voi vankilan johtajan tai vastaavasti avolaitoksen esimiehen esityksestä taikka johtajaa tai esimiestä kuultuaan määrätä hänet siirrettäväksi vankilaan tai nuorisovankilaan. Avolaitosaika luetaan tällöin rangaistusajaksi.

3 §

Avolaitokseen määrätyn on käytettävä

Helsingissä 16 päivänä helmikuuta 2001

omia vaatteitaan. Rikosseuraamusvirasto voi kuitenkin määrätä, että avovankiloissa tai joissakin niistä noudatetaan, mitä vangin vaatetuksesta 2 luvun 7 §:ssä säädetään.

6 §

Palkasta ja toimintarahasta on tehtävä laissa säädetty pidätys veron ennakkoperintää varten. Avolaitoksessa olevan on suoritettava palkasta laitokselle korvaus ylläpitomenoista ja ruokakustannuksista siten kuin valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädetään. Jäljelle jäävä osa on mahdollisen ulosmittauksen jälkeen vähintään kaksi kertaa kuukaudessa annettava avolaitoksessa olevan omaan käyttöön.

7 §

Jos avolaitoksessa oleva on järjestyksensä rikkomuksen taikka poistumisluvun, siviilityöluvan tai opintoluvan ehtojen rikkomisen vuoksi toimitettu vankilaan tai nuorisovankilaan, avolaitosaika luetaan rangaistusajaksi. Laitoksesta luvatta poistumisen vuoksi vankilaan tai nuorisovankilaan toimitetulle avolaitosaikaa ei lueta rangaistusajaksi. Rikkomuksen laadun tai muun erityisen syyn perusteella rikosseuraamusvirasto voi kuitenkin määrätä rangaistusajan laskemisesta toisin. Jos avolaitoksessa oleva on 1 momentin nojalla siirretty määrääjäksi vankilaan tai nuorisovankilaan, avolaitosaikaa ei kuitenkaan saa määrätä menetetyksi.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2001.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

N:o 138

Laki**yhdyskuntapalvelusta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 16 päivänä helmikuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan yhdyskuntapalvelusta 12 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1055/1996) 1 §:n 2 momentti, 2 ja 6 §, 7 §:n 2 momentti, 8 §:n 1 momentti, 9 §:n 1 momentti, 11 §:n 1 momentti sekä 12 ja 13 § seuraavasti:

1 §

Yhdyskuntapalvelu

Enintään viisi tuntia yhdyskuntapalvelurangaistuksesta voidaan kuitenkin suorittaa käyttämällä päihdeongelmien vähentämiseen tarkoitettuja palveluja kriminaalihuoltolaitoksen hyväksymällä tavalla.

2 §

Yhdyskuntapalvelun täytäntöönpano

Yhdyskuntapalvelun täytäntöönpanosta huolehtii kriminaalihuoltolaitos.

6 §

Palvelusuunnitelma

Yhdyskuntapalvelun suorittamista varten kriminaalihuoltolaitos vahvistaa palvelusuunnitelman, joka sisältää yhdyskuntapalvelun yksityiskohtaisen aikataulun ja sen muut ehdot.

Kriminaalihuoltolaitos voi pidentää palvelusuunnitelmassa vahvistettua suoritusaikaa enintään kolmella kuukaudella kerrallaan, jos siihen on erityisiä syitä. Suoritus aika ei näin pidennettynäkään saa ylittää yhtä vuotta kolmea kuukautta.

7 §

Palveluehdot

Tuomitulle, joka menettelee vastoin palvelusuunnitelmaa tai muita ehtoja, on kriminaalihuoltolaitoksen annettava suullinen tai kirjallinen huomautus.

8 §

Törkeä palveluehtojen rikkominen

Jos tuomittu ei aloita yhdyskuntapalvelun suorittamista, jättää sen suorittamisen kesken tai muulla tavoin törkeästi rikkoo yhdyskuntapalvelun ehtoja, kriminaalihuoltolaitoksen on viipymättä ilmoitettava asiasta viralliselle syyttäjälle. Samalla kriminaalihuoltolaitoksen

on kiellettävä yhdyskuntapalvelun aloittaminen tai määrättävä palvelun suorittaminen keskeytettäväksi.

9 §

Este palvelun suorittamiselle

Jos yhdyskuntapalvelun suorittaminen ei ole muusta kuin 8 §:ssä tarkoitettusta syystä mahdollista 5 §:n 1 momentin mukaisen enimmäisajan kuluessa, kriminaalihuoltolaitoksen on ilmoitettava asiasta viralliselle syyttäjälle. Syyttäjä saattaa asian 8 §:n 2 momentissa tarkoitettua tuomioistuimen käsiteltäväksi.

11 §

Uusi vankeusrangaistus

Jos syyttäjä päättää syyttää yhdyskuntapalvelua suorittavaa rikoksesta, josta voi syyttäjän arvion mukaan olla seuraamuksena vankeutta, syyttäjä voi palvelun täytäntöönpanon kieltämiseksi ilmoittaa asiasta kriminaalihuoltolaitokselle. Kriminaalihuoltolaitoksen on ilmoituksen saatuaan kiellettävä palvelun aloittaminen tai jatkaminen.

12 §

Täytäntöön pannun rangaistuksen vähentäminen

Jos lainvoimaa vailla täytäntöön pantavana ollut yhdyskuntapalvelutuomio muuttuu muutoksenhaun johdosta vankeudeksi, rikosseuraamusviraston on vähennettävä täytäntöön

pantavasta vankeusrangaistuksesta määrä, joka vastaa siitä yhdyskuntapalveluna täytäntöön pantua osaa.

Vastaava vähennys on tehtävä, kun tuomioistuimien on kieltänyt yhdyskuntapalvelun täytäntöönpanon, mutta ei ole määrännyt vankeutena täytäntöön pantavaksi jäävän rangaistuksen osan pituutta, taikka kun osa yhteisestä vankeusrangaistuksesta on suoritettu yhdyskuntapalveluna.

Rikosseuraamusviraston on vähennettävä yhteisestä yhdyskuntapalvelurangaistuksesta yhdyskuntapalveluna aikaisemmin suoritettu osa sekä määrä, joka vastaa siitä vankeutena suoritettua osaa.

Vähentämisessä noudatetaan samaa vankeuden ja yhdyskuntapalvelun muuntosuhdetta kuin yhdyskuntapalvelurangaistusta määrättäessä on noudatettu. Vähennystä laskettaessa käytetään tuomitulle edullisinta laskentatapaa.

13 §

Tarkemmat säännökset

Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkemmat säännökset:

- 1) yhdyskuntapalvelupaikan järjestäjästä;
- 2) menettelystä soveltuvuusselvityksen laatimisessa;
- 3) yhdyskuntapalvelun suorittamisen valvonnasta;
- 4) yhdyskuntapalvelun täytäntöönpanoon liittyvistä toimenpiteistä ja asiakirjoista sekä täytäntöönpanon valvonnasta.

Oikeusministeriö antaa tarkemmat ohjeet yhdyskuntapalvelun täytäntöönpanosta ja vahvistaa kaavat tarvittaville asiakirjoille.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2001.

Helsingissä 16 päivänä helmikuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

N:o 139

Laki**nuorisorangaistuksen kokeilemisesta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 16 päivänä helmikuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 12 päivänä joulukuuta 1996 nuorisorangaistuksen kokeilemisesta annetun lain (1058/1996) 2 §:n 4 momentti, 6 §:n 1 momentti, 7 §:n 2 momentti, 8 §:n 1 momentti, 9 §:n 1 ja 2 momentti, 10 §:n 1 momentti, 12 §:n 2 momentti ja 13 §, sellaisena kuin niistä on 10 §:n 1 momentti laissa 307/1999, seuraavasti:

2 §

Nuorisorangaistus

 Nuorisorangaistuksen täytäntöönpanosta huolehtii kriminaalihuoltolaitos.

6 §

Toimeenpanosuunnitelma

Kriminaalihuoltolaitos, tuomitun asuinpaikkakunnan sosiaalilautakunta ja tuomitulle määrätty valvoja laativat nuorisorangaistuksen toimeenpanosuunnitelman, jonka kriminaalihuoltolaitos vahvistaa. Suunnitelmaa voidaan vain erityisistä syistä muuttaa vahvistamisen jälkeen.

7 §

Nuorisorangaistukseen tuomitun velvollisuudet

 Tuomitulle, joka menettelee vastoin toimeenpanosuunnitelmaa tai sen nojalla annet-

tuja määräyksiä, on kriminaalihuoltolaitoksen annettava kirjallinen huomautus.

8 §

Valvoja

 Valvojan määrää kriminaalihuoltolaitos.

9 §

Nuorisorangaistuksen suorittaminen

Nuorisopalvelu on suoritettava tuomioistuimen määräämän valvonta-ajan kuluessa. Jos nuorisopalvelun suorittaminen ei tässä ajassa muusta kuin 10 §:n 1 momentissa mainitusta syystä ole mahdollista, kriminaalihuoltolaitos voi pidentää valvonta-aikaa yhteensä enintään kolmella kuukaudella. Jos nuorisopalvelun suorittaminen ei edellä tarkoitusta syystä ole mahdollista pidennetyssä ajassa, tuomioistuin voi pidentää valvonta-aikaa enintään kuudella kuukaudella tai erityisestä syystä katsoa rangaistuksen kokonaan suoritetuksi.

Jos kriminaalihuoltolaitos haluaa saattaa

valvonta-ajan pidentämistä koskevan asian tuomioistuimen käsiteltäväksi, sen on laadittava asiasta selvitys viralliselle syyttäjälle. Virallisen syyttäjän tulee viipymättä saattaa asia tuomitun asuinpaikan käräjäoikeuden tai sen tuomioistuimen käsiteltäväksi, joka ensimmäisenä oikeusasteena on ratkaissut nuorisorangaistukseen johtaneen rikosasian.

10 §

Ehtojen rikkomisen käsittely

Jos nuorisorangaistukseen tuomittu ei aloita nuorisopalvelun suorittamista taikka jättää suorittamisen kesken tai muuten vakavasti rikkoo toimeenpanosuunnitelman ehtoja, kriminaalihuoltolaitoksen on viipymättä laadittava selvitys asiasta viralliselle syyttäjälle. Samalla kriminaalihuoltolaitos voi kieltää nuorisopalvelun aloittamisen tai keskeyttää sen.

12 §

Yhteisen rangaistuksen määrääminen

Kun yhteinen vankeusrangaistus on 1 momentin mukaan tuomittu, kriminaalihuoltolai-

Helsingissä 16 päivänä helmikuuta 2001

toksen on muutoksenhausta huolimatta heti keskeytettävä nuorisorangaistuksen täytäntöönpano. Kriminaalihuoltolaitos voi keskeyttää nuorisorangaistuksen täytäntöönpanon myös, jos se saa viralliselta syyttäjältä ilmoituksen, että nuorisorangaistukseen tuomittua tullaan syyttämään rikoksesta, joka syyttäjän arvion mukaan voi johtaa 1 momentissa tarkoitettun yhteisen vankeusrangaistuksen tuomitsemiseen.

13 §

Tarkemmat säännökset

Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkemmat säännökset:

- 1) täytäntöönpanoviranomaisista ja nuorisopalvelupaikoista;
- 2) toimeenpanosuunnitelman laatimisesta;
- 3) nuorisorangaistukseen tuomitun valvonasta ja valvojan tehtävistä;
- 4) nuorisorangaistuksen täytäntöönpanoon liittyvistä toimenpiteistä ja asiakirjoista.

Oikeusministeriö antaa tarkemmat ohjeet nuorisorangaistuksen täytäntöönpanosta ja vahvistaa kaavat tarvittaville asiakirjoille.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2001.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

N:o 140

L a k i

nuorista rikoksentekeijöistä annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 16 päivänä helmikuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan nuorista rikoksentekeijöistä 31 päivänä toukokuuta 1940 annetun lain (262/1940) 9, 10, 12 ja 28 § seuraavasti:

9 §

Ehdollisesti tuomittujen nuorten rikoksentekeijöiden valvonnan järjestäminen ja johto kuuluu rikosseuraamusvirastolle.

kuusi kuukautta kestäneenä valvonta-aikana käyttäytynyt hyvin ja muutenkin on perusteltua aihetta otaksua, ettei valvonnan jatkaminen ole tarpeen, voi rikosseuraamusvirasto valvojan esityksestä lakkauttaa valvonnan.

10 §

Kun ehdollisesti tuomitun nuoren rikoksentekeijän on oltava valvonnan alaisena, on kriminaalihuoltolaitoksen määrättävä tuomitun valvojaksi kriminaalihuoltolaitoksen virkamies tai siihen sopivaksi katsomansa muu henkilö.

28 §

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan valtioneuvoston asetuksella.

12 §

Jos ehdollisesti tuomittu on vähintään

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2001.

Helsingissä 16 päivänä helmikuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

N:o 141**L a k i****rikosrekisterilain 4 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 16 päivänä helmikuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 20 päivänä elokuuta 1993 annetun rikosrekisterilain (770/1993) 4 §:n 1 momentin johdantokappale ja 3 kohta sekä 4 momentti, sellaisena kuin niistä on 4 §:n 4 momentti laissa 1639/1995, seuraavasti:

4 §

Rikosrekisteristä voidaan 3 §:ssä tai muussa laissa säädetyn salassapitovelvollisuuden estämättä luovuttaa henkilöä koskeva tieto:

3) rikosseuraamusvirastolle, kriminaali-
huoltolaitokselle ja vankeinhoitolaitokselle
rangaistuksen täytäntöönpanoa ja soveltu-
vuusselvitystä varten sekä oikeusministeriön
asianomaiselle virkamiehelle armahdusasioi-
den esittelyä varten;

Oikeushenkilöä koskeva tieto luovutetaan
muulle 1 momentissa tarkoitettulle viranomai-
selle kuin rikosseuraamusvirastolle, kriminaali-
huoltolaitokselle tai vankeinhoitolaitokselle.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elo-
kuuta 2001.

Helsingissä 16 päivänä helmikuuta 2001

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

N:o 142

L a k i

Suomen ja muiden pohjoismaiden välisestä yhteistoiminnasta rikosasioissa annettujen tuomioiden täytäntöönpanosta annetun lain 24 ja 27 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 16 päivänä helmikuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Suomen ja muiden pohjoismaiden välisestä yhteistoiminnasta rikosasioissa annettujen tuomioiden täytäntöönpanosta 20 päivänä kesäkuuta 1963 annetun lain (326/1963) 24 ja 27 § seuraavasti:

24 §

Tämän lain 1, 5, 10 ja 17 §:ssä tarkoitetun pyynnön tekee Islannin, Norjan, Ruotsin tai Tanskan asianomainen viranomainen. Rikosseuraamusvirasto ratkaisee, onko pyyntöön suostuttava.

sa, Norjassa, Ruotsissa tai Tanskassa, esittää rikosseuraamusvirasto.

Jos pyyntö koskee sakon muuntorangais-
 tuksen täytäntöönpanoa, rikosseuraamusvi-
 raston on määrättävä muuntorangaisituksen
 aika.

27 §

Pyynnön, joka tarkoittaa 4 tai 8 §:n mu-
 kaista täytäntöönpanoa taikka 15 tai 22 §:ssä
 edellytettyä valvonnan järjestämistä Islannis-

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elo-
 kuuta 2001.

Helsingissä 16 päivänä helmikuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

HE 136/2000
 LaVM 13/2000
 EV 212/2000

3 410301/18

N:o 143

Valtioneuvoston asetus**kiinteistönvälitysliikkeistä ja vuokrahuoneiston välitysliikkeistä**

Annettu Helsingissä 15 päivänä helmikuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty kauppa- ja teollisuusministeriön esittelystä, säädetään kiinteistönvälitysliikkeistä ja vuokrahuoneiston välitysliikkeistä 15 päivänä joulukuuta 2000 annetun lain (1075/2000) 7 §:n 2 momentin ja 12 §:n 1 momentin nojalla:

1 §

Rekisteri-ilmoituksen sisältö

Rekisteri-ilmoituksessa on mainittava kiinteistönvälitysliikkeistä ja vuokrahuoneiston välitysliikkeistä annetun lain (1075/2000) 9 §:n 1 momentin 1—6 kohdassa tarkoitetut tiedot. Ilmoitukseen on liitettävä ote kaupparekisteristä, todistus edellä mainitun lain 5 §:ssä tarkoitetun vastaavan hoitajan ammatin pätevyydestä, vastaavan hoitajan suostumus tehtävään ja jäljennös mainitun lain 8 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetusta vakuutuskirjasta.

Rekisteriin merkittyjen tietojen muuttamista koskevasta ilmoituksesta on soveltuvin osin voimassa, mitä 1 momentissa säädetään.

2 §

Välittäjäkokeiden järjestäminen

Keskuskauppakamarin välittäjälautakun-

Helsingissä 15 päivänä helmikuuta 2001

nan on vahvistettava vähintään kaksi kuukautta ennen kiinteistönvälittäjäkokeen tai vuokrahuoneiston välittäjäkokeen järjestämistä luettelo lainsäädännöstä, kirjallisuudesta ja muusta aineistosta, johon koekysymykset perustuvat.

Kiinteistönvälittäjäkokeesta ja vuokrahuoneiston välittäjäkokeesta on ilmoitettava vähintään 30 päivää ennen sen järjestämistä virallisessa lehdessä ja kolmessa yleisesti leviävässä sanomalehdessä. Ilmoituksessa on mainittava ohjeet kokeeseen ilmoittautumisesta ja osallistumisesta sekä tieto siitä, miten 1 momentissa tarkoitettu luettelo on saatavissa.

3 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2001.

Ministeri *Kimmo Sasi*

Vanhempi hallitussihteeri Tuomo Knuuti

N:o 144

Valtioneuvoston asetus
ylioppilastutkintoasetuksen 14 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 15 päivänä helmikuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty opetusministeriön esittelystä,
muutetaan 21 päivänä marraskuuta 1994 annetun ylioppilastutkintoasetuksen (1000/1994)
14 §:n 2 momentti seuraavasti:

14 §

— — — — —
Jos kokelaalla on jokin vamma taikka lukemisen tai kirjoittamisen häiriö, lautakunta voi määrätä, että kokelaan kokeet järjestetään poikkeavalla tavalla.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2001.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 15 päivänä helmikuuta 2001

Opetusministeri *Maija Rask*

Hallitusneuvos Matti Lahtinen

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 135—144, 2 1/2 arkkia

OY EDITA AB, HELSINKI 2001

PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904